

Evangélikus Kántorlevél

— Szerkeszti: Finta Gergely —

Megjelent a világ Világossága

„Szép fényes hajnalcillagom, Ragyogj rám, édes Jézusom...!” (ÉvÉk 361. ének)

Philipp Nicolai hamburgi lelkész (1556–1608), énekköltő és dallamszerző korálja világszerte ismert gyülekezeti ének. Mind az új magyar fordítás — „pro me” jellegével —, mind az objektív régi változat — „Tündöklő hajnali csillag” — Epifánia ősi ünnepének megfelelően Jézusra mutat, aki magát így nevezte: „Én vagyok a világ világossága” és tanítványait merészen így szólította meg: „Ti vagytok a világ világossága.” (Jn 8,12 – Mt 5,13–14). Meglepő bemutatkozás és bemutatás — ma is érvényes.

Epifánia ünnepében, a világ Világossága megjelenésének idején Jézus fényes személyét ünnepeljük. Dicsőségének fénye, Úr-volta világosságot hozott a bajok, bűnök, nyomorúságok sötétjében élő embereknek. Miatta múlik már a sötét, és fénylik az igazi világosság (1Jn 2,8). Természetnek, történelemnek, ünnepnek, hétköznapi napoknak Ura Ő. Vízkereszt időszakának napjai énekeinkben is ezt hirdetik.

Ez a Világosság vonzotta a napkeleti bölcseket, tudósokat, csillagok szakértőit — legendák még a nevüket is tudni vélik: Gáspár, Menyhért, Boldizsár. Uralkodónak, főpapnak, Messiásnak illő ajándékot visznek, térdre hullva hódolnak. Alakjuk és hódolatuk megkérdezi: Napnyugat tudósai, művészei mikor hajtanak térdet Isten jelenlétének fényét sugárzó ÚR előtt?

Ez a Világosság a misszió népét, az Egyházat arra figyelmezteti, hogy minden nép erre a világosságra vágyik. Azt várják Isten népétől, hogy ezt a fényt terjessze, Uruk világosságát el ne rejtse (Ézs 60).

Hogy a már mögöttünk levő XX. század miként kerül be a történelembe, nem tudjuk. Valószínűleg, nem nevezik majd a világosság századának, de hogy az előttünk megnyílt XXI. században több legyen a fény az indulatok, viszálykodások, erkölcsi romlás, szenvedélyek sötétje fölött, az a mi feladatunk is, a Világosság gyermekeinek napi gyakorlata. Gyakoroljunk szorgalmasan!

Hafenscher Károly (id.)